

Vážení spoluobčané,

v těchto dnech prožíváme hezké období, které je nazýváno adventním časem, a těšíme se na Vánoce. Děti především na Ježíška a jeho dárky, my všichni pak na neopakovatelnou atmosféru, kterou sebou vánoční svátky přinášejí.

Všude kolem nás můžeme slyšet a číst o nenapodobitelnosti tohoto jednoho z nejhezčích období roku. O tom, jak lidé toto období prožívali v blízké či vzdálenější minulosti a jak je prožívají dnes. – Vývoj v životě civilizované společnosti nepřináší pouze pozitivní změny, ale projevuje se i naopak, změnami negativními. O rychlejším způsobu života s maximální snahou stihnout ještě to či ono nelze asi pochybovat. Otázkou je, zda je to dobře či ne. Odpovězme si každý sám, protože každý z nás si může nastavit životní cíle tak, aby vše stíhal pohodlně, případně s velkým úsilím, a nebo vůbec nestíhal.

V tuto chvíli bych opustil tematiku Vánoc a chtěl bych se v tomto vydání Lipníčku zamyslet nad vývojem v tzv. západním světě, jehož jsme součástí, a svoje zamyšlení si dovolím nazvat „Novým začátkem dějin“. – Se západní společností se něco děje. Protestující davy v ulicích se scházejí spontánně a jejich nespokojenost s uspořádáním současného světa je nesporná. Jedním z klíčových důvodů současných protestů je rostoucí příjmová nerovnost a strach z budoucnosti. (Zkuste se zamyslet každý sám nad sebou a vlastní rodinou). Davy lidí si našly viníka – selhání finančních institucí. Není to ve skutečnosti tak, že neselhali bankéři, ale demokratické instituce? Jak se stalo, že najednou se místo spořivosti stala hlavní ctností potřeba a dluh? Z růstu tvořeného úsporami a poctivou prací se stal úprk za blahobytem financovaným dluhem a tištěním peněz. Tak nějak se přestalo vnímat, že neexistuje oběd zadarmo a že účet prostě jednou přijde. Široká veřejnost žijící dlouho bez válek a morových ran měla najednou pocit, že dobře bude pořád. Už není třeba přemýšlet, co bude za pár let a v jakých podmínkách budou žít zrovna narozené děti v dospělosti. Nelze si nepovšimnout, že začínají prosperovat země, které se samy označují jako „řízené demokracie“, kde je svobod pramálo a sociálních jistot ještě méně. Stačí se podívat po světě a je jasné vidět, kdo prochází mohutným růstem ekonomiky a životní úrovně i v těch nejkřivějších dobách. Nelze si dnes nepřiznat, že velkou část Evropy místo zlepšování životních standardů čeká asi jejich značný pokles.

Z nastíněných velkých problémů velkého světa bych chtěl ještě připomenout realitu problémů zemědělců a venkova vůbec u nás v republice a našem kraji Vysočina. Zemědělci jsou důležitou součástí našeho obyvatelstva, protože jejich práce není prostou výrobou, ale jejich činnost výrazně ovlivňuje stav naší přírody. Tím více mě mrzí, že jsou skupinou dlouhodobě naším státem opomíjenou a zanedbávanou. – V západní Evropě situace donutila státy už dříve k poměrně štědrým podporám, aby zemědělci přežili. Dnes jim ani ty nestačí. A co teprve chudáci naši zemědělci, kteří jsou nuceni přežívat v této přímé konkurenci s daleko menšími dotacemi! Dovozy levnějších a často méně kvalitních potravin sítěmi supermarketů z celého světa jim odebírají přirozený odbyt a nutí je často přecházet na jednostranné pěstování plodin, po nichž je bezprostřední poptávka. Tato politika EU je neúnosná a pro naše zemědělce likvidační. V mnoha komoditách potravin jsme se stali nesoběstační a může to být i pro možné krizové situace velmi nebezpečné. Jako jeden z příkladů za všechny chci uvést vepřové maso. Naše republika již není ve výrobě této tradiční potraviny soběstačná a přitom v Německu se zvýšila soběstačnost ve vepřovém mase z roku 2009 na rok 2010 na 110%. – Vysočina je jedním z posledních

krajů, kde se naši zemědělci jako správní hospodáři snaží o nutnou rovnováhu mezi živočišnou a rostlinnou výrobou. Ale i zde hrozí, že ty zodpovědné hospodáře, kteří mají v sobě po předcích smysl pro onu rovnováhu v přírodě, nahradí časem mladší pragmatičtější, kteří budou i donuceni z pudu sebezáchovy myslet hlavně na okamžitý zisk, „aby přežili“. – Z titulu své pozice v okresním orgánu Agrární komory se setkávám např. s pracovníky a funkcionáři krajských a republikových orgánů. Z mnoha diskusí a rozborů vznikajících situací v našem zemědělství a vůbec na venkově lze bohužel říci, že krajskému úřadu chybí potřebné pravomoci k tomu, aby zemědělcům pomohl. Obě uvedené instituce mohou v současné době „pouze“ napomáhat ve vytváření stálého tlaku na centrální orgány a pak i různou formou propagace regionálních výrobků (výrobků vyráběných v našem regionu-kraji). Všichni můžeme napomáhat našim výrobcům mimo jiné tím, že budeme přednostně kupovat české výrobky. A požadovat je nahlas v supermarketech, kde je nemají.

Úmyslně jsem chtěl v úvodníku našeho zpravodaje zvýraznit zásadní problémy ve světě, v republice a kraji, tedy kousek dál od naší obce, které jak si třeba myslíte, jsou možná od nás daleko a nemáme na ně žádný vliv. Pravda to může být, ovšem jen zdánlivě. Zdánlivě proto, že, ať chceme nebo nechceme, jsme součástí kraje, republiky i světa a život nás všech v Lipníku i v našich rodinách bude celkovým vývojem ovlivňován zcela zásadně. Dá se předpokládat, že nejméně ovlivní životy nás, lidí v seniorském věku a daleko více střední a nejmladší generace. Nemyslím si, že se musíme něčím strašit, ale musíme počítat s tím horším a podle toho se chovat a zařizovat.

O událostech a vývoji v Lipníku za druhé pololetí letošního roku se mnohé dočtete v dalších příspěvcích v našem obecním zpravodaji a všem, kteří se na nich podíleli a sestavili, upřímně děkuji.

Po roce svého působení si dovolím říci, že zastupitelstvo obce tvoří akční tým, kde si všichni našli svoji parketu a na úseku, který zabezpečují, je výsledky jejich práce vidět. Také jim chci na konci roku poděkovat a i všem dalším, kdo pomáhají zajišťovat úkoly v pracovních komisích a výborech zastupitelstva obce jakožto jmenovaní členové.

Velmi dobře spolupracujeme i s místními dobrovolnými hasiči a TJ Sokol, kteří nás reprezentují navenek při soutěžích ve fotbale i požárním sportu. Považujeme za svoji morální povinnost jim v rámci omezených možností pomáhat finančně a dle potřeby i organizačně. Všem členům uvedených občanských sdružení i všem ostatním občanům, kteří jakkoliv a kdykoliv pomůžete společným obecním snahám, děkuji rovněž a chci vás požádat o další dlouhodobou spolupráci.

Za týden po Štědrém dnu přijde Silvestr a o půlnoci si připijeme s rodinnými příslušníky a přáteli na „šťastný a veselý“ nový rok 2012. Chci touto formou popřát všem členům naší obecní rodiny, to znamená všem občanům „našeho Lipníka“, aby nám nadcházející rok přinesl více radosti a příjemných prožitků než starostí a nepříjemných prožitků. Jelikož si myslím, že pěkných a duchaplných rčení není nikdy dost, použiji na úplný závěr jednu z myšlenek našich předků jako v loňském roce: „Můžeme mít tisíce přání, tužeb a snů, ale jen zdraví, štěstí, láska a přátelství dává světlo našim dnům“.

Krásné Vánoce i celý příští rok přeje

*Josef Novotný
starosta obce Lipník*

Vybráno ze zápisů zasedání zastupitelstva obce Lipník za období od června 2011 do listopadu 2011:

- 7. 6. 2011 – podána informace o jednání rady Mikroregionu Rokytná. Podstatné je to, že loni byla dotace od Skupiny ČEZ mikroregionu 400 tis. Kč a v letošním roce pak 280 tis. Kč. Bylo dohodnuto jednat na loňskou úroveň, což se nakonec podařilo.
- Bylo dohodnuto uspořádat Setkání důchodců a to 22. 10. 2011. Program zajistí předsedkyně kulturní komise se starostou obce. Setkání budeme připravovat ve spolupráci s obcemi Klučov, Ostašov, Petřůvky a Dolní Vilémovice.
- Projednána informace o dokončení nátěrů a oprav čekárny a nástěnek s poděkováním Milanu Tomkovi, který tento úkol zabezpečoval.
- 28. 6. 2011 – projednána připravenost na Oslavu Lípy, která proběhne 20. 8. 2011 od 17 hodin. O zajištěném programu a občerstvení podala informaci Mirka Tomková, předsedkyně kulturní komise /hudba, ohnivá show, skákací hrad, malý fotbalík od E-onu ../.
- Přípojka elektřiny v Havránku je připravena a bude prodána firmě E-on. Bylo provedeno potřebné přeložení související s plánovanou rekonstrukcí srubu a případně i možností připojení zahrádkářů v lokalitě Na kopci.
- 16. 8. 2011 – byla projednána a schválena smlouva s Mikroregionem Rokytná o poskytnutí dotace naší obci ve výši 17 000 Kč na financování oprav a rekonstrukce střídaček na fotbalovém hřišti a nátěrů zábradlí.

- Zastupitelstvo projednalo a schválilo udělení výjimky s provozováním základní školy i při počtu 9 žáků (minimální počet bez výjimky je 10 žáků). Tato výjimka nás stojí nemalé peníze, ale jak víme, jedná se o problém existující již řadu let a souvisí s tím, že děti z MŠ odcházejí do základní školy jinam.
- Firma E-on nám sdělila, že nemá zájem odkoupit rozvody plynu po obci. Jak již bylo oznámeno, pokoušíme se prodat rozvody plynu i s okolními obcemi.
- 30. 8. 2011 – Fond Vysočiny poskytne dotaci na údržbu sportoviště ve výši 29 863 Kč. Jedná se o 40% z celkové hodnoty provedené údržby. Bude provedeno konečné vyúčtování (zajistí starosta s účetní).

- Starosta zhodnotil průběh obecní slavnosti – Oslavu Lípy a poděkoval všem, kteří se na přípravě a vlastním průběhu podíleli. Slavnost měla velmi dobrý ohlas u spoluobčanů z Lipníka i blízkého okolí.
- Proběhla kontrola funkčnosti hydrantů v celé naší obci za účasti místních hasičů a pracovníka vodárenské společnosti. Kontrolou bylo zjištěno, že tři hydranty nepouští vodu, nejsou tedy funkční. Oprava se zatím provádět nebude z toho důvodu, že by se narušil asfaltový povrchu místních komunikací, což je v této chvíli zbytečné. V obci je dostatek dalších hydrantů a vzdálenost mezi nimi je pro účely požární bezpečnosti dostatečná.
- V době vegetačního klidu bude pokácena značně proschlá lípa u Vrbkových (dříve Hloučových). Důvodem je bezpečnost procházejících.
- Byla podána průběžná informace o dokončování stavby skladu za hřbitovem – probíhají práce na omítkách, elektřina je rozvedena a dohodlo se umístění rozvaděče.

- Starosta seznámil zastupitele s předběžným plánem kulturně-společenských akcí na rok 2012, který zpracovali společně s předsedkyní kulturní komise již nyní (požadovala to rada Mikroregionu Rokytná).
- 20. 9. 2011 – na OÚ, ve škole a v KD proběhla kontrola hasičích přístrojů firmou Pyros s výsledkem – bez závad.
- Připojili jsme se ke snaze Sdružení místních samospráv týkající se rozdělování částí daní, které jsou určeny obcím. Premiérovi byl poslán dopis, kterým ho žádáme o spravedlivější určení daní pro menší obce na úkor velkoměst (Praha, Brno, Ostrava, Plzeň).
- Byla projednána žádost občana p. Andryška týkající se umístění zpomalovacích retarderů, která byla podpořena podpisy všech bydlících v nové ulici. – Bylo dohodnuto (a odpovězeno), že o umístění retarderů se bude jednat v souvislosti s celkovými úpravami v obci (chodníky, komunikace ...).
- Připomínku zastupitele Milana Tomka týkající se nebezpečného úseku u Nevřalových, směrem k bývalé porodně prasnic vyřeší místostarosta M. Svoboda. Jedná se o komunikaci místního zemědělského družstva.

- 11. 10. 2011 – Byl projednán a odsouhlasen program Setkání důchodců dne 22. 10. 2011 – vystoupí žáci MŠ z Dolních Vilémovic, žáci ZŠ z Lipníka, taneční ženský soubor ze Znojma a k poslechu i tanci bude hrát Malá Lesanka z Humpolce.
- Byla projednána žádosti týkající se o odkoupení pozemku před č.p. 22 na návsi, část parcely 680/1. Zastupitelstvo obce (dále jen ZO) souhlasí s vyvěšením tohoto záměru (což následně proběhlo).
- Bylo navrženo a odsouhlaseno dodělat zámkovou dlažbu u nového skladu ze hřbitovem až ke komunikace, která vede na hřiště.
- Objevila se možnost znovu se ucházet o finanční pomoc na realizaci zateplení školy. Bylo dohodnuto zajímat se o tuto možnost a pracovat znovu na přípravě žádosti a souvisejících věcech (zajišťuje starosta).
- Bylo jednáno s Českou poštou o možnosti prodloužení provozní doby na místní poště do odpoledních hodin (po 15 hodině). Dle vyjádření České pošty nelze z provozních důvodů tomuto našemu požadavku vyhovět.
- 1. 11. 2011 – byl projednán a odsouhlasen rozvoj obce v oblasti výstavby a kulturně společenského života v návaznosti na podání žádosti na SZIF týkající se financování rekonstrukce v Havránku.
- Byly sestaveny inventurní komise pro provedení inventury ke konci letošního roku.
- ZO schválilo prodej pozemku části parcely p.č. 680/1 u domu č. p. 22 pro Jana a Marii Svobodovy a u domu č. p. 23 Miroslavu Svobodovi. Vyměření zajistí místostarosta obce a veškeré náklady spojené se zaměřením uhradí kupující.
- ZO bylo seznámeno s Peticí maminek dětí MŠ. Jedná se o zajištění dozoru učitelek při vycházkách mimo školu. Dořeší starosta obce, ředitel školy spolu s učitelkami. – Následně bylo dořešeno a požadavku maminek vyhověno – došlo k menšímu posunu v pracovní době dvou učitelek.
- Manželé Felklovi, Lipník 59, projevíli zájem postavit v Lipníku rodinný domek. Celou záležitost s nimi bude vyřizovat místostarosta M. Svoboda a o postupu budeme informovat na příštích zasedáních ZO.
- ZO schválilo koupi pozemku p.č. 339/72 v k.ú. Lipník od p. Josef Cafourka. Jedná se o cestu kolem domu Josefa Cafourka kolem rybníku Silniční. Odkupovaná část je vyměřena geometrickým plánem 304-7452/2009.
- Na základě doporučení členů zastupitelstva M. Tomka a P. Nedvědického bylo odsouhlaseno dokoupit nejnútnější chybějící nádobí do kulturního domu. Rovněž bylo dohodnuto zajistit proškolení většího počtu obsluhovateli kotle ústředního topení v kulturním domě včetně získání potřebného oprávnění.
- Starosta podal informaci o nákladech vynaložených na Setkání důchodců, nákladech vynaložených na stavbu skladu za hřbitovem a o další částečné úhradě dlouhodobého závazku p. Zd. Obůrkovi z roku 2010 týkajícího se rekonstrukce sociálního zařízení ve škole.
- Místostarosta informoval o tom, že v obci začali nabízet služby i jiní kominíci než p. Buršík, který letos na jaře prováděl revize kominů. – Občanům budeme nápomocni tím, že zjistíme nabízený rozsah prací, případně cenu a tyto informace poskytneme našim občanům. Jinak je to záležitost každého jednotlivého občana, koho služeb hodlá využít.

Josef Novotný, starosta obce

Poplatky za odpady

V poslední době slyšíme ve sdělovacích prostředcích zprávy o zvyšování poplatku za odpady.

Tyto poplatky je možné vybírat podle zákona o odpadech nebo podle zákona o poplatcích. Právě zákon o poplatcích dává možnost stanovit *sazbu maximálně 500,- Kč za občana či budovu bez trvalého pobytu*. Proto se mluví o novelizaci, která by umožnila zvýšení sazby tohoto poplatku, aby obce, které mají poplatky stanovené podle zákona o poplatcích, nemusely vydávat novou vyhlášku podle zákona o odpadech. U nás máme vyhlášku vydanou podle zákona o odpadech č. 185/2001Sb., která nemá takto stanovenou vyšší hranice poplatku.

Samotné zákony jsou pouze nástrojem vybírání finančních prostředků pro placení sběru, odvozu a uložení odpadů. Jednu z největších možností vlivu na výši poplatku má vždy původce odpadu. Tedy obec, potažmo občan. Nemám tím na mysli snižování množství odpadu každého z nás, ale co nejdokonalejší třídění odpadu. V současné době nám odváží odpady firma AVE. Zjišťujeme a porovnáváme i využití služeb firmy ESKO-T.

Abych zdůvodnil zmíněný vliv třídění odpadu na cenu, uvedu několik důvodů, proč třídít. Vybrané peníze z poplatků tvoří fond, ze kterého obec platí fakturované platby za odvoz popelnic občanů, nebezpečného, tříděného odpadu a ostatního odpadu, jako např. odpadu ze zahrádek v kontejneru na návsi a u hřbitova. Naproti tomu, co takto platí obec, dostává nazpět peníze za třídění plastů, papíru, skla, železa. Peníze takto získáváme od firmy Eko-kom, Asekol, Kovošrot. Třídění odpadu ze zahrádek má také velký význam. Pokud bude odpad ze zahrádek obsahovat pouze rostlinné rozložitelné zbytky, bude odvážen a ukládán na hnojiště zemědělského družstva, se kterým máme smlouvu. *Do tohoto kontejneru jsou však někteří z nás ukládají květináče, větve, plasty, zelené věci. Tedy vše, co znemožní, a to téměř vždy, vysypat kontejner na hnojiště.* To je jeden z největších problémů, který do budoucna bude zvyšovat náklady a tím i poplatky na odvoz popelnic.

Asi teď bude vhodné připomenout, kam co ukládat. Do popelnic dáváme domovní odpad, ze kterého vytřídíme následující sklo, plasty, papír. Pro tento odpad jsou umístěny kontejnery na křižovatce, na návsi a pro plasty u školy. Dále pak pro kovový odpad (železo barevné kovy a jejich slitiny) je sběrné místo za hasičskou zbrojnicí. Nevíme, jak dlouho se podaří provozovat úložiště v Havránku, kde ukládáme větve a dřevní hmotu, zeminu a kámen. Zde se sice situace zlepšila, ale stále jsou tam věci, které tam nepatří. Staré sedací soupravy, křesla, matrace, koženka a podobný odpad je třeba odvést přímo na skládku do Petruvek. Pouze jednotlivé kusy neskladného, objemného odpadu (např. koberce, apod.) se dají uložit do kontejneru u hřbitova. Tam také už několikrát došlo k zapálení obsahu kontejneru. Při posledním požáru obsahu kontejneru přijeli hasit profesionální hasiči až z Třebíče. Čímž vznikly náklady na jejich výjezd. I přes to, že škoda na vyhořelém nebyla žádná, mohou být uvedené náklady vymáhány po neznámém pachateli, po kterém bylo zahájeno pátrání. Uvedený požár vznikl po vysypání žhavého popelu do kontejneru. I toto je důvod řádného třídění odpadu a využívání plechových popelnic. Obzvláště, když platíme za osobu a popelnic tak můžeme mít bezplatně libovolný počet.

Za 1. až 11. měsíc 2011 bylo za poplatky vybráno **186.308,- Kč** a za třídění obec dostala **19.937,-Kč**. Takže příjem byl **206.245,-Kč**.

Za odvoz obec zaplatila: 5.856,-Kč za nebezpečný odpad, **236.784,-Kč** za komunální odpad. Celkem tedy **242.640,-Kč**.

Z uvedeného vyplývá, že letos za jedenáct měsíců doplácí obec za odstranění odpadů **36.395,-Kč**.

Doplácenou částku se podařilo snížit, protože jsme přistoupili k důslednějšímu vybírání poplatků od vlastníků rekreačních objektů a objektů bez trvalého pobytu.

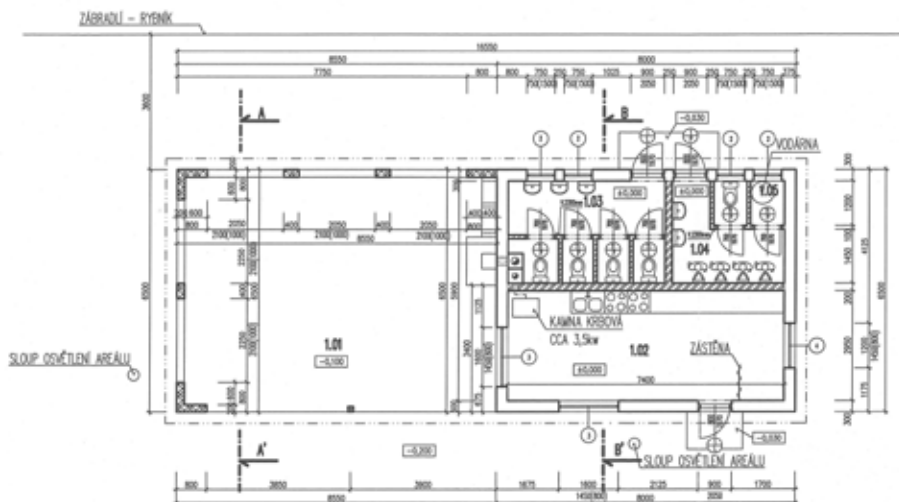
Dovoluji Vám závěrem využít mé zprávy v Lipníčku, poděkovat za spolupráci Vám všem, kteří jste přispěli ke zvelebení naší obce a popřát Vám příjemné a klidné prožití svátků, pevné zdraví, hodně štěstí a úspěchu v roce 2012.

*Miroslav Svoboda
místostarosta obce*

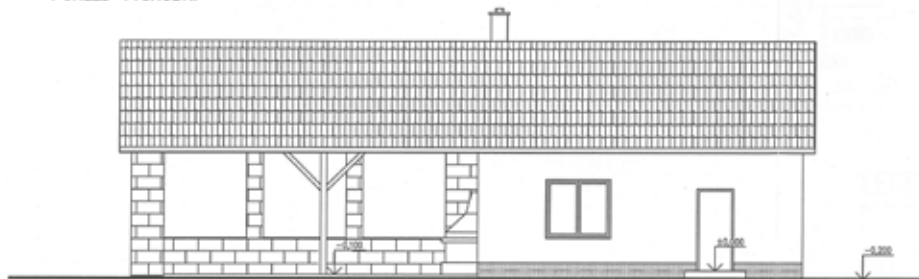
Srub u Havránku čeká modernizace

Modernizace srubu u Havránku je připravena a obecní úřad už podal žádosti o financování této akce na patřičná místa. Oficiálně se tato akce nazývá „Rekonstrukce víceúčelového zázemí Lipník“ a projektanti na ni už nakreslili potřebné výkresy. Jak by to tedy mohlo při dobrém světa běhu v polovině příštího roku u Havránku vypadat?

Cílem veškerých zamýšlených stavebních úprav je zvýšit standard pořádaných společenských aktivit. V současnosti je v areálu suché WC, výdej balených nápojů ve stavební buňce a zastřešené posezení. Investor, tedy obec, požaduje vytvoření zděného výdeje balených nápojů a umístění oddělených WC od zděného objektu. Dále mají být rekonstruovány současné nosné konstrukce závětrí a střecha. Stavebními úpravami se samozřejmě změní vzhled celého objektu. Stávající stavební buňka bude demontována a odvezena, rovněž budou demontovány nosné sloupky konstrukce zastřešení posezení. Obvodové konstrukce posezení budou provedeny ze štípaných tvarovek, které budou sloužit jako ztracené bednění. V místnosti pro přípravu a výdej občerstvení je navržena zástěna s nástěnným věšákem pro oděvy personálu. Dále jsou v místnosti navrženy dvě varné desky pro přípravu teplých nápojů z balené pitné vody. Počítá se zde s lokálním vytápěním krbovými kamny. Komín pro krbová kamna musí být minimálně pět metrů vysoký.

POHLED VÝCHODNÍ

Změněna má být také střešní konstrukce. Současný střešní plášť má již výrazné nedostatky a voda jím prostupuje až na některé nosné části. Valbová střecha proto bude nahrazena střechou sedlovou. Střešní krytinou bude plech s povrchovou úpravou.

Severní štít u zděného objektu bude vyzděný, na jižní straně bude proveden z bednění na dřevěný rošt připevněný ke konstrukci krovu. Konstrukce krovu v části závětrí bude viditelná a povrchově upravená proti dřevokazným houbám a jiným škůdcům

Dále zde má vzniknout nová zpevněná asfaltová plocha jako základna pro cvičení požárního sportu. Ze sousedního rybníčku Havráнку bude čerpána užitková voda pro splachování ve WC mísách i pisoárech. Voda má být mechanicky přečišťována pomocí domácí vodárny. Čerpána bude přenosným zařízením, které nebude umístěno ve srubu trvale, pouze přes letní sezonu. Voda používaná pro mytí rukou má být dovážena cisternou na pitnou vodu a skladována v plastové hygienicky nezávadné nadzemní nádrži v blízkosti objektu, odtud bude voda dopravována na výtoky umyvadel. Odpadní vody budou odváděny do jímky o objemu devíti krychlových metrů plastovým potrubím. Podle dosavadních zkušeností se v minulých letech v letním období konaly ve srubu nějaké akce maximálně jednou týdně, je tedy předpoklad, že by stačilo jímku vyvézt jednou za měsíc. Objekt bude napojen na stávající rozvody elektřiny.

Stavební úpravy samozřejmě změni vzhled srubu, který bude zděný a omítnutý. Barevný odstín omítky bude ještě upřesněn v průběhu stavby. Předpokládá se, že se stavbou by se mohlo začít v březnu či dubnu příštího roku, samozřejmě podle finančních možností obce.

*Podle projekční dokumentace
zpracoval Arnošt Pacola*

Sbor dobrovolných hasičů

Vážení spoluobčané,

Chtěla bych Vás stručně seznámit s činností sboru dobrovolných hasičů v roce 2011. Sbor pořádal několik akcí, jednalo se o akce sportovní i kulturní. V květnu proběhla v Havráнку okrsková soutěž a v září již tradiční soutěž o putovní pohár SDH Lipník. Tato soutěž byla součástí Třebíčské ligy, do které jsme se opět zapojili. Počasí nám přálo, byl velký zájem jak soutěžních družstev, tak i diváků. Další akcí byla 25. a 26. června pouť. Pout' začala již v sobotu tradičním stavěním máje. Pokračovala večer předpout'ovou zábavou, na které hrála skupina PHOENIX. V neděli v 9 hodin vyrazil průvod stárků po vsi, hrála skupina Horanka, odpoledne pouť pokračovala taneční zábavou v kulturním

domě. V rámci okrsku se koná každé dva roky setkání hasičů důchodců, pravidelně se obce okrsku střídají, letos v květnu se konalo v Pozdátkách.

Letošní rok byl pro náš sbor zvlášť významný, dva naši členové obdrželi nejvyšší hasičské vyznamenání „Zasloužilý hasič“. V květnu to byl pan František Palát a v listopadu pan Jan Máca.

Zásahová jednotka neměla letos žádné větší výjezdy, 8. 8. 2011 pomáhala při provzdušňování vody v rybníku Panenka v Ostašově a 17. 11. 2011 likvidovala požár odpadního kontejneru u hřbitova, požár vznikl od žhavého popela.

Soutěžní družstvo bylo zapojeno do Třebíčské ligy, ale pro nedostatek členů se zúčastnilo jen několika soutěží a to bez větších úspěchů. Větší radost nám letos udělalo družstvo mladých hasičů, které se již zúčastnilo několika soutěží, na nichž získávalo zkušenosti. Doufáme, že je to dobrý start, aby za nějaký rok tito mladí doplnili soutěžní družstvo dospělých.

Termín výroční valné hromady je stanoven na 14. 1. 2012. Jako každý rok bude zhodnocen uplynulý rok, stanoveny plány na rok příští a proběhne volba delegátů na okresní konferenci.

Závěrem chci poděkovat všem členům za práci v tomto roce a všichni věříme, že bude pokračovat i v roce příštím. Velké poděkování patří i Obecnímu úřadu v Lipníku a všem sponzorům, bez jejichž pomoci bychom se neobešli.

Úplně nakonec chci popřát všem krásné Vánoce, hodně zdraví a rodinné pohody v roce 2012.

Ludmila Mácová, jednatelka SDH

Zasloužilý hasič

Nejvyšší vyznamenání „Zasloužilý hasič“ převzal 4. listopadu letošního roku v centru hasičského hnutí v Přibyslavi pan Jan Máca. Vyznamenání převzal z rukou nejvyššího představitele dobrovolných hasičů, pana Richtera. Vyhlášení se zúčastnili kromě vyznamenaného jeho rodinní příslušníci, vedoucí aktivu zasloužilých hasičů okresu Třebíč Miloš Mach, starosta obce Josef Novotný a starosta hasičů Pavel Svoboda.

Jan Máca vstoupil do řad dobrovolných hasičů v roce 1964 v Dolních Vilémovicích. Po přestěhování do Lipníka v roce 1972 se začal věnovat mládeži, založil družstvo mladých hasičů. Téhož roku se stal členem okresního výboru v Třebíči a spoluzakladatelem hry „Plamen“, do které zapojil i naše družstvo mladých hasičů. Pod jeho vedením se vystřídalo za 20 let činnosti několik generací hasičů. Zúčastňovali se pravidelně všech soutěží a dosahovali úspěchů v okrese a tím se dostali do krajských kol, kde se také neztratili. Členem okresního výboru byl 25 let.

Od roku 1972 byl i členem soutěžního družstva, které v té době dosahovalo předních míst v okrese i mimo okres. Po ukončení aktivní činnosti je i nadále platným členem, v současné době vykonává funkci místostarosty sboru a občas poradí při výcviku mládeže.

Do dalších let přejeme panu Janu Mácovi hodně zdraví a věříme, že bude i nadále předávat své zkušenosti mladým.

Pavel Svoboda, starosta SDH

Fotbalisté informují

Vážení sportovci a přátelé sportu,

rád bych vám sdělil několik informací o lipenském sokole. Letos jsme si vytyčili úkol dokončit zábradlí mezi střídačkami, rekonstrukci obou střídaček a nátěr zábradlí kolem celého hřiště. Tato akce proběhla na přelomu července a srpna. Dnes můžeme konstatovat, že úkol je splněn. Všem, kteří se na tom podíleli, chci poděkovat, neboť udělat si v dnešní době volný čas na bezplatnou brigádu, to zaslouží obdiv.

V letošní sezóně nás reprezentují tři družstva. Jedno tvoří dospělí a dvě mladší žáci.

Dále došlo v naší hospůdce pod lipami k ukončení nájemní smlouvy, ke dni 30. 9. 2011 mezi sokolem a nájemcem, panem Tomášem Floriánem. Od 1. 11. 2011 byla uzavřena smlouva s novým nájemcem, panem Ivanem Gajdošem, který v této činnosti pokračuje.

Záměrem bych rád jménem sokola poděkoval všem členům, fotbalistům, sponzorům, Obecnímu úřadu v Lipníku, za práci a podporu v uplynulém roce. Všem přeji krásné prožití Vánoc, hodně zdraví, štěstí a našim fotbalistům co nejlepší umístění v novém roce 2012.

starosta sokola Milan Nedvědický

Základní škola a Mateřská škola Lipník

Milí přátelé,

brzy se budeme loučit s rokem starým a vítat nový. Chtěl bych se proto krátce zmínit o práci naší lipnické školičky.

Naše mateřská škola zajišťuje celodenní provoz a navštěvuje ji 22 dětí. S dětmi pracují dvě učitelky. Činnost v MŠ se odvíjí od školního vzdělávacího programu.

Základní škola se již delší dobu potýká s nedostatkem žáků. V tomto školním roce je na výjimce v počtu žáků. Školu navštěvují žáci 1. – 4. ročníku a výuka probíhá podle vlastního vzdělávacího programu. Při škole je zřízena školní družina, která zajišťuje volnočasové aktivity dětí.

Hlavním cíle školy zůstává kvalita vzdělání a výchovy našich dětí, vytváření klidného, příjemného a bezpečného prostředí. Daří se nám vybavovat školu novými pomůckami a zařízeními, což přispívá k zefektivnění výuky a pracovního prostředí dětí v MŠ a ZŠ.

Žáci ZŠ a děti MŠ se během celého roku aktivně podíleli na dění ve škole. Zúčastňovali se různých soutěží (výtvarné, sportovní) a kulturních akcí ve škole i mimo školu. Vystupovali se svými programy na různých akcích v obci. Nyní se všichni připravují na vánoční tvoření. Svoji činností se děti také podílely na zlepšování estetického prostředí školy.

Každý rok přináší něco nového, což ovlivňuje pracovní činnost a dění v naší škole, dochází ke změnám personálním i provozním.

Od nového roku odchází z naší školy paní učitelka Soňa Žahourková. Přeji jí na novém pracovišti pohodu, spokojenost a věřím, že na lipnickou školičku bude ráda vzpomínat.

Chtěl bych poděkovat všem, kdo se podíleli na činnosti naší školy. Kdo máte o naší práci zájem, přijďte se za námi podívat.

Vážení přátelé, blíží se ty nejkrásnější svátky v roce. Chtěl bych za všechny pracovníky školy pozdravit občany, popřát jim klid, pohodu a hodně radostných chvil.

Do nového roku 2012 přejeme všem hlavně zdraví, lásku a spokojenost.

Josef Štěrba, ředitel školy

Projekt Myslibořice a okolí

Žáci 2.stupně ZŠ a MŠ Myslibořice pod vedením svých pedagogů pracují na dlouhodobém projektu věnovanému zčásti historii Myslibořicka především odbojové činnosti a Operaci Spelter v období 2. světové války, zčásti současnému životu.

Koncem října se členové školního parlamentu setkali s bývalým ředitelem ZŠ panem Kulhánkem, který zavzpomínal na dobu svého dětství a mládí, i na léta ředitelování ve zdejší škole. V listopadu navštívili žáci za doprovodu paní Věry Doleželové, dcery hajného Vitouše, místo úkrytu parašutistů u hájovny Na Ostrých. Na jarní měsíce je naplánovaná s paní Erikou Bezdíčkovou beseda o holocaustu, na kterou naváže návštěva koncentračního tábora Mauthausen, kde byli internováni místní obyvatelé spojeni s odbojem.

Množství poznatků získaných vyhledáváním informací v historických dokumentech, kronikách a knihách, při exkurzích a besedách s pamětníky žáci zpracovávají a chystají pro vydání stejnojmenné publikace.

Žáci a pedagogové ZŠ a MŠ Myslibořice

Žáci ZŠ a MŠ Myslibořice s paní Věrou Doleželovou u hájovny Na Ostrých, na místě, kde se v červnu 1944 schovávali parašutisté.

O klubu důchodců

Ve svém příspěvku bych chtěl doplnit informace k problematice vzniku klubu důchodců. I když jsem částečně tuto záležitost probral na posledním setkání důchodců. Opomněl jsem však na některé podstatné věci, jelikož starosta pan Novotný mi kladl na srdce, abych svoji řeč co možná zkrátil. To je důvod, proč se k této věci vracím v Lipníčku.

Začněme tedy od začátku. Jelikož poměrně často hrajeme na různých místech v okrese právě důchodcům, přišel jsem právě v tomto zpravodaji s myšlenkou založení klubu důchodců u nás v Lipníku.. Důvody jsem uváděl již na zmíněném setkání. Snad ten nejdůležitější, že člověk, který odejde na tak zvaný zasloužilý odpočinek, začne být izolován od dění v obci, od svých přátel, kamarádů a spolupracovníků. Téměř všem je nám docela jasné jak je to v dnešní době s pospolitostí lidí na venkově a ve vzájemných vztazích oproti dřívějším létům, kdy téměř celá dědina pracovala v družstvu a tím pádem měli všichni k sobě blíž.

Po zveřejnění této myšlenky se našli tací, kteří neprojevíli o takovýto spolek zájem. Na straně druhé se našli jiní, kterým se tato myšlenka líbila a dokonce byli i tací, kteří se ptali, kdy už se začneme skutečně scházet? Jelikož ta myšlenka vzešla ode mne, vzal jsem si za své v této věci něco udělat. Na doporučení paní Jelínkové jsem navštívil pana Haška, předsedu SPCCH (Svaz postižených civilizačními chorobami), organizace, pod kterou patří všechny kluby důchodců. Tento pán mi doporučil obrátit se na pana Štefanika, předsedu klubu důchodců v Hrotovicích s tím, že to pro nás bude daleko jednodušší, když bychom se připojili k nim. (Myšleno tak, že bychom byli samostatní, pouze administrativně bychom byli pod nimi.) Již někdy v květnu jsme za tímto účelem společně s paní Jelínkovou navštívili výbor hrotovického klubu a seznámili je s naším záměrem, který nám doporučil pan Hašek z Třebíče. To hrotovičtí naprosto odmítli s tím, že mají kolem 180 členů a nechtějí se více už nikterak zvětšovat. Ostatně, vůbec nám nedoporučovali ustavit klub důchodců jako oficiální občanské sdružení s právní subjektivitou a s tím souvisejícím účetnictvím. Z tohoto jednání naprosto jednoznačně vyplynulo udělat si pouze neoficiální spolek důchodců, který by si v případě nějakého vzniku stanovil sám svoje pravidla, včetně intervalu jednotlivých setkání.

Záměr byl takový, že by toto neoficiální seskupení mohlo fungovat v rámci obcí bývalého NV a ZD Klučov s předpokladem, že tito lidé by se spolu například jedenkrát za čtvrt roku rádi sešli, společně poseděli a popovídali si.

Takto jsem následně informoval místní zastupitelstvo, kde, musím říci, zůstala většina zastupitelstva vlažná, starosta s místostarostou byli nakloněni tomuto záměru s výhradou, že ano, ale naprosto vylučují nějaké finanční podporování tohoto sdružení. Dva zastupitelé jak jsem již řekl na setkání důchodců, pan Králík a paní Mácová, se vyjádřili proti, s tím, že kdo chce, může vstoupit do klubu v Hrotovicích. Můj názor je naprosto opačný. Proč dojíždět někam daleko a scházet se s lidmi, které téměř neznám, neboť je to seskupení šestnácti obcí, když se můžeme scházet doma a se svými známými.

Ještě na setkání důchodců jsem dal za úkol dvojicím děvčat z okolních dědin, aby do konce roku obešly důchodce, kteří by přicházeli v úvahu, sepsali zájemce a na základě těchto údajů by se zorganizovalo první setkání, na kterém by se stanovila pravidla a organizace tohoto klubu.

Já sám jsem se dohodl s paní Jelínkovou na jeden termín, že začneme obcházet lipenské důchodce. Došli jsme však k závěru, že by to mohlo dělat dojem, že chceme zájemce nějak nahánět nebo přesvědčovat, proto jsme od tohoto záměru upustili a zvolili systém tak, že kdo by z řad důchodců měl zájem se dle uvedeného čas od času scházet, ať se přihlásí u paní Jelínkové, nebo u Miroslava Čecha do konce měsíce ledna 2012. Podobně budeme postupovat i v okolních obcích. Pokud se přihlásí dostatečný počet uchazečů, budeme všechny přihlášené informovat o takříkajíc ustavujícím setkání.

Pěkné Vánoce a vše dobré v novém roce přeje všem čtenářům

Miroslav Čech

(Na říjnovém setkání důchodců přednesl pan Čech pěkné veršované zamýšlení nad lidským životem a plynoucím časem, proto je otiskujeme v plném znění. Redakce Lipníčku).

Seniorům

Nejmíň ze všeho jsem vnímán,
a přesto pánem jsem toho všeho.
Moji milí, od kolébky jsem tu s vámi,
odměřuji všem, tu špatnou, tu zas lepší chvíli.

Já vím, byly doby, kdy vážně jste mě nebrali,
jen smáli se a chechtali.
Nikdy jste mě neviděli
a já přesto v každé chvíli,
v blízkosti vám stál,
díval se, a jenom pro vás hrál.

Jak se mnou jste naložili, byla jenom vaše věc
já do toho vám nemoh mluvit přec.
Jen vzpomeňte co krásných chvil
jsem já vám připravil.

Daroval,
aby každý z vás moh žít, jak sám si nejlíp přál.
Já vím, teď chtěli by jste mi vytýkat,
že často měl jsem jinak utíkat,
když bolelo vás něco, snad chtěli byste bych byl rychlejší
a když cukrovali jste se, hladili či milovali, měl jsem zas být pomalší.

Teď prosím věřte co já povím vám,
tohle všechno byl jen pouhý klam,
já měřil vždycky stejně
a kdož nevěříte, křivdíte mně.

Od narození až do této chvíle vždycky já jsem při vás stál,
co nejdelší a nejpěknější cestu jsem vám přál.
Děkujte mi, že přived jsem vás až k této chvíli,
radujte se buďte k sobě milí.

Co vždycky přál jsem, chci vám popřát zas,
jsme tu krátce, užívejte si mě, jsem váš čas.

Miroslav Čech

JAK ŠEL ČAS

25. června 2011 - Pout'

Na začátku letošní pouti nemohlo chybět tradiční stavění máje před kulturním domem. Zatímco ženy a dívky zdobily její vrchol různobarevnými pentlemi, muži již měli připravenou jámu a vše potřebné pro vztyčení máje. Je pravda, že stavění máje

už se neděje tradičním namáhavým a leckdy i riskantním způsobem. Tu hlavní práci při vztyčování máje udělá se svým speciálním zařízením traktor, ale i tak je potřeba ochotných mužských rukou a jištění dosud neukotvené máje pomocí lan. I letos se tato akce zdařila a mája stála na prostranství před kulturním domem ještě řadu dní.

(aa)

1. července 2011 - Zastupitelé se sešli u kamene

U „Smírčího kamene“, který se nachází v lese nad Rybníkem Babka začalo tradiční setkání členů obecních zastupitelstev obcí Lipník a Zárubice. Jako vždy se jednalo o neformální setkání zástupců obou obcí.

Tentokrát se všichni po vzájemném pozdravení a nezbytném fotografování vydali do Zárubic. Tam se naši zastupitelé při pochůzce obcí seznámili se záměrem sousedů zbudovat všechny potřebné sítě na dalších místech v Zárubicích a takto připravené zasíťované pozemky prodat potencionálním zájemcům o stavbu rodinných domků.

Diskuse o dalších plánech týkajících se začínajícího čtyřletého volebního období v obou obcích pak byla hlavním předmětem hovorů po celý příjemně prožitý večer. Příští rok se uskuteční stejné setkání v Lipníku a rádi vesměs mladé kolegy ze Zárubic přivítáme v naší obci.

(JN,
foto Jaroslav Vala)

30. července 2011 - Svatba v Havránku

S koncem července by člověk očekával docela pěkné letní počasí. Ale nebyla to tak úplně pravda, přesto se u Havránku konala svatba po širým nebem. Ani to ale pravda úplně nebyla, protože svatebčany, hudbu a parket před nepřízní počasí přece jen chránily přenosné přístřešky. Svě ANO si 30. července odpoledne řekli nevěsta Zuzana Hemalová s ženichem Miloslavem Tomkem, které oddával starosta obce Josef Novotný.

Na správný průběh obřadu dohlédla z moci úřední i matrikářka Hana Rohrerová z matriky třebíčského městského úřadu. Nevěstu s ženichem v slavnostně vyzdobené bryčce přivezlo k Havránku koňské spřežení. Po oficiální části obřadu hrála všem přítomným hudba Fénix z Jaroměřic n/Rok. I přes nepřízeň počasí se svatba vydařila a společnost se velmi dobře bavila.

(JN, foto Jaroslav Vala)

20. srpna 2011 – Oslava Lípy

Nádherné počasí a nafukovací skákací hrad pro děti, to vše už z dálky lákalo k účasti na letošní Oslavě Lípy koncem hlavních prázdnin. Těch atrakcí ale bylo víc, speciální propagační tým firmy E-on k nám na trávník hasičského hřiště přivezl celé fotbalové hřiště s nafukovacími mantinely i brankami pro utkání tříčlenných fotbalových družstev. To slovo družstev je na místě, protože se do improvizovaného turnaje zapojila smíšená družstva mužů, žen i omladiny. Všichni hráli proti sobě bez ohledu na věk či pohlaví. A tak jsme byli svědky někdy i vyhecovaných zápasů, v nichž se často urputně bojovalo o každý míč, o každou píd' hřiště.

Ano, to co borci a borky občas postrádali na míčové technice a taktice, to nahrazovali maximálním nasazením. A tak bylo možné v soubojích několika hráčů u mantinelů slyšet výkřiky starších hráček: „Krucí, děcka, vy už mě teda neštvěte!“ Pořádně se tedy v té sluneční výhni zapotili všichni, vítězové, a vlastně všichni účastníci, si pak vedle cen a medailí

odnášeli i diplomy s vlastními fotografiemi. Některé fotbalistky si prý ale ještě několik dní po turnaji léčily natažené šlachy, šrámy a modřiny pořízené během turnaje.

Další atrakcí, kterou pořadatelé obohatili nabídku odpoledne, byla jízda na elektrické dvojkolce, na níž se rychlost jízdy a zatáčení ovládá přenášením těžiště těla jezdce. Této technické vymoženosti, kterou k pohybu na delší vzdálenosti používají třeba strážníci městské policie ve větších městech, se sice zprvu někteří obávali. Po prvních desítkách metrů opatrné jízdy si ale tohoto dopravního prostředku docela užívali dospělí i děti, které sotva dosáhly na řídítka.

Malé děti ale přece jen asi nejméně ocenily skákací hrad, v němž se mohly dosyta vyřádit bez ohledu na čas jako snad ještě nikdy. Ostatně, vstupné bylo nulové.

A nakonec nechyběl ani zlatý hřeb odpoledne, pečené maso v podání pana Dufka a jeho pomocnic a pomocníků. K dobré pohodě přijela účastníkům Lípy zahrát skupina pana Valy. Takže se hrálo a zpívalo dlouho do noci. A nakonec nechyběla ani ohňová show.

(aa)

10. září 2011 - Horácká rally

Řev jakýchsi zdivočelých motorů narušil krásné sobotní odpoledne o druhém zářijovém víkendu. Asi nějaké závody, řekli si asi mnozí obyvatelé naší obce a vykukovali ze vrat a za ploty zahrádek svých domů. A skutečně, každou chvíli se na hlavní křižovatku před kulturním domem přihnalo od Klučova, od Zárubic nebo od Boňova reklamami polepené auto s číslem na kapotě. Skoro bych se vsadil, že rychlost 50 kilometrů v hodině dodrželo málokteré. A tito závodníci s nadupanými motory pod kapotou s větším či menším zdarem „řešili“ naši proslavenou křižovatku, kterou se v ten krásný den proplétalo i nemálo chodců, cyklistů, motorek, běžných aut i malotraktorů s vozíky svázející úrodu ze zahrádek.

Občas posádky závodních aut v křižovatce přibrzdily nebo dokonce zastavily a vyhazovaly z pootevřených okének prospekty a letáčky se svými fotografiemi. To vše samozřejmě k nemalé radosti přihlížejících a mávajících kluků a holek. Vznikaly tak ovšem další nebezpečné dopravní situace, kdy si děti vbíhaly do křižovatky pro pohozené obrázky. A nějakého pořadatele nikde nevidět...

Nakonec před kulturním domem jedno ze závodních aut dokonce zastavilo na několik minut. Řidič si odešel odlehčit do vrbiček za autobusovou čekárnou a poté se spolujezdcem dlouze studovali (snad mapu) a kamsi mobilovali. Zajímavé také bylo, že některá auta odjížděla z Lipníku směrem na Ostašov, ale jiná zase směrem na Boňov. Takovým hektickým provozem se tedy v naší obci projevila letošní 22. Horácká rally. Skutečnost je taková, že Lipník nebyl součástí rychlostních zkoušek a katastr naší obce vlastně jen posloužil k přejezdům soutěžních posádek na měřené úseky. (aa)

9. října 2011 - **Vítání občánků**

Ve velkém sále kulturního domu se opět sešli rodiče se svými ratolestmi v náručí, aby je představitelé obce oficiálně přijali mezi obyvatele naší vesnice. Tentokrát se jednalo o pět dětí, všechny z Lipníka. A tak přinesli rodiče „představit veřejnosti“ malého Tomáše Adama, Václava Švehlu, Sofii Pléhovou, Davida Čecha a Víta Sameše.

Obřad vedla Helena Nedvěďická, která předala slovo starostovi Josefu Novotnému, aby přivítal nově narozené děti do společenství naší obce. Báseň přečetla Jana Hlaváčková, o hudební doprovod slavnostního okamžiku se postaral Pavel Nováček. A chybět se svým pásmem nemohly ani děti ze základní školy. Rodiče dětí se také postupně zapsali do pamětní knihy

a jako dárek na památku dostali maminky kytičku a pro své děti pokladničky a obálku s tisícikorunou pro začátek spoření. Ve výhledu pro rok 2012 je předpoklad, že bychom v naší obci mohli na svět přivítat tři děti.

A pokud jde o zemřelé obyvatele, je možné s potěšením konstatovat, že v letošním roce v Lipníku nikdo nezemřel.

(aa, foto Marta Mašejevá)

22. října 2011 - **Setkání důchodců**

Čas se naplnil a obecní zastupitelstvo se rozhodlo, že by bylo vhodné uspořádat další setkání seniorů v kulturním domě v Lipníku. Z hlediska přípravy tom není jednoduchá akce, protože je především potřeba zjistit, kolik z oslovených důchodců by mělo zájem se společného setkání zúčastnit. A tak musely členky kulturní komise nejdříve obejít všechny starší lidi s pozvánkou a dotazem, zda přijdou. Netýkalo se to přitom jen babiček a dědečků z Lipníka, ale zváni byli i sousedé z Dolních Vilémovic, Klučova, Ostašova a Petrušev.

Ze sousedních obcí přivezl zájemce objednaný autobus. Krátce po poledni se tak v kulturním domě sešli všichni, kdo měli zájem. Členky kulturní komise měly v průběhu odpoledne co dělat s přípravou takového množství káv, zákusků a řízků se salátem, které samozřejmě nemohly chybět. Všechny hosty přivítal za vedení pořadatelských obcí starosta Lipníka Josef Novotný. Na úvod svého projevu dal všem přítomným dvě hádanky. Kolikáté setkání důchodců to je? A kdy se konalo poslední setkání? Nejprve však všichni přítomní uctili minutou ticha ty, co od posledního setkání zemřeli. Ve svém projevu pak starosta Novotný připomenul běžný život a běh, kdy babičky a dědové žijí ze vzpomínek a zajímá je hlavně zdraví, zprávy o sousedech a život dětí a vnuků. Připomenul také, že v Lipníku se před lety hrávalo kvalitní divadlo, vzpomíná se také na stavbu kulturního domu, kanalizace a dalších moderních vymožeností v obci.

Dnes mají nejen staří lidé možnost získávat informace o dění v obcích z mnoha zdrojů, jako jsou webové stránky, internet či tištěný obecní zpravodaj. Zdůraznil přitom fakt, že peníze jsou dnes limitujícím faktorem pro jakékoliv větší stavební akce v obcích. Především se však změnil smysl obcí, kde dnes nabývá významu kvalitní bydlení. V této souvislosti starosta poděkoval všem, kdo se dobře starají o své domečky a jejich okolí. „Díky tomu vypadají všechny naše vesnice pěkně,“ uzavřel svou chválu. Nezapomněl ale ocenit ani přínos sokolů a hasičů, kteří se podílejí na dobrém chodu a kulturním životě obcí.

Po starostovi si vzal slovo bývalý člen zastupitelstva a redaktor Lipníčku Miroslav Čech, aby přítomné seznámil s myšlenkou na založení Klubu důchodců. „Udělat ho, nebo ne? Existuje mnoho dědin, kde ho mají,“ argumentoval Čech. „Obešel jsem děvčata v sousedních dědinách – aby obešly lidi v dědinách a zeptaly se na jejich názor. Jak se scházet, kolikrát do roka? To záleží na nich, jak to chtějí. Mohla by se ta setkání důchodců střídat v jednotlivých obcích. Mám pocit, že pospolitost lidí na vesnici je nízká,“ konstatoval Čech.

A pak už následoval kulturní program ve kterém se svými literárními pásmy a nacvičenými písničkami vystoupily nejprve děti z Mateřské školy v Dolních Vilémovicích a po nich i školáci ze Základní školy v Lipníku. O přestávce dostali důchodci k besedě a hovorům se sousedy kávu a zákusky a kolem 13. hodiny se dočkali prvního vyvrcholení odpoledne. Taneční soubor Znojemské grácie všem přítomným předvedl, jak může vypadat takové setkávání žen v důchodu a naplňování jejich volného času. Je to taneční soubor senierek, které nacvičily několik ukázek různých tanců. Průměrný věk členek souboru je šedesát let, nejstarší tanečnice nedávno oslavila sedmdesát sedm let. Vedoucí skupiny je Marie Straková.

V jejich podání jsme mohli vidět klasickou polku, temperamentní country tance, svérázné ztvárnění ruských častušek a na závěr i velkolepý kankán. K dobré náladě a k tanci pak hrála všem kapela Malá Lesanka z Humpolce.

(aa)

29. října 2011 - Výlov rybníka Okrouhlíku

„Kdo ještě ... neviděl výlov velkého rybníka - osobně se nesetkal s Jiřinou-Šubrtem a jeho mandlovcí, s Vítou a jeho slivovcí, Máří a její špičkovou kuchyní! - nepřičichnul k vůním a tajemům Vysočiny! Měl by tak využít jedinečnou příležitost a doplnit své životní vzdělání.“ Touto barnumskou reklamou v médiích lákal pořadatel akce, Jan Řezníček, na výlov rybníka Okrouhlíku. A tak se skutečně obyvatelé naší obce i návštěvníci z blízkého a vzdáleného okolí začali v sobotu brzy po ránu scházet na hrázi vypuštěného rybníka. Byl mezi nimi třeba i emeritní ředitel pobočky firmy Mann+Hummel v Nové Vsi Ing. Ota Mudrák.

Sledovali odtud za běžného silničního provozu práci rybářů. Ti se lopotili v mlze někdy až po pás v bahně a vši silou zatahovali svoji síť plnou obrovských kaprů. „Teda do té vody bych nevlezla ani za pra... To by mi pěkně prochládl podstavec. A těm chlapům musí také pořádně mrznout ty jejich k...“ konstatovala jedna ze sousedek při pohledu na zablácené

mužstvo stojící po pás ve vodě kolem sítě. Kapři postupně za hlasitého plácání putovali z podběráků na váhu a do kádí a někteří rovnou na břeh k maloobchodnímu prodeji. Ano, po slibované atraktivní podívané na práci ve vodním živlu následovala neméně zajímavá podívaná na prodej čerstvých ryb a specialit z ryb na místě smažených. Stále přibývalo příchozích s plastovými kbelíky a igelitkami radících se do fronty před váhou. Mnozí jistě mysleli už i na Vánoce. Třeba jako jeden z kupujících, který si objednal rovnou čtyři kapry – dva živé a dva zabít a vykuchat! Všichni okolostojící pak sledovali, jak po úderu silným klackem na hlavu a pod nožem řeznickovým končí své životy nejen kapři různých velikostí, ale třeba i štiky, které mezi vylovenými kousky také nechyběly.

„Já bych ho chtěla zabít, vykuchat a uříznout hlavu,“ požadovala po rybářích jedna ze zákaznic kupující kapra.

„A to byste mu udělala? Podívejte, jak je malej, chudák malej!“

„Udělala,“ odpověděla zarputile se tvářící zákaznice. A kapříčkovi v té chvíli zbývaly do konce života už jen vteřiny.

Kdo už se na tu krvavou řezničinu a vyvrhované měchuřiny nemohl dívat, kousek dál, na tréninkovém hřišti fotbalistů, si třeba koupil uzené nebo čerstvě usmažené rybí kousky k sobotnímu obědu.

A kluci? Mnozí z nich, jako obvykle při takové příležitosti, nazuli holínky a vhroutili se do bahna vypuštěného rybníka. Konkurenci jim v tom paběrkování dělaly volavky a rackové, kterým vypuštěný Okrouhlík také udělal také velkou radost.

Výlov Okrouhlíku byl akcí evidentně vydařenou, celkem prý se na místě prodal metrác ryb uzených, metrác kapra po mlynářsku, uvařilo se 50 litrů rybí polévky, podával se guláš, nalévalo něco ostřejšího pro zahřátí... Inu, je dobře, že výlovy rybníků už nejsou jen chovatelsko-ekonomickou záležitostí rybníkářů, ale lidovou slavností přinášející užitek a dobrou pohodu obyvatelům obce i jejím návštěvníkům. A je to také příklad a naděje, že až jednoho dne krachne ta slavná globalizace, a kamiony k nám přestanou vozit přes půl světa tu rybu zvanou pangasius odkudsi z delty Mekongu, nemuseli bychom u nás v Lipníku umřít hladu. Na katastru obce máme přece rybníků jedenáct! Jen na ty kormorány si musíme dát pozor.

(aa)

12. listopadu – Chůze, to je dnes věda

Je vám třicet, čtyřicet nebo padesát let a myslíte si, že už umíte dobře chodit? Možná že neumíte, alespoň ne po severském způsobu. Zjistila to většina účastnic kursu Priessnitz walking. Po úvodní teoretické přípravě všech zájemců na obecním úřadě tak mohli překvapeně sousedé potkat v okolí Havránku skupinu rychle kráčejících dívek, žen a dvou mužů pomáhajících si v pohybu vpřed mocným švihem rukou a speciálními holemi. Pomocí těchto pomůcek chodkyně dosahovaly na asfaltu, šotolině i náročných lesních úsecích nevídané rychlosti a ladnosti pohybu. Lektorky jim proti přehřátí organismu doporučily krátké ochlazení v ledové vodě Havránku a pak už bylo možné spatřit jen podzimní trávu a bláto odletující za jejich patami - to jak se vzdalovaly svižně cestou podél lesa ke Kopytu. Napoprvé se to prý nemá s tímto speciálním způsobem chůze přehánět a stačí půlhodinka pouhá, radily lektorky. Teprve po dvou hodinách však bylo možné spatřit naše ozdravené chodkyně, jak se vracejí ze svého náročného putování podzimním hvozdem. Některé pak ještě druhý den žehraly na tento neobvyklý skandinávský sport a bolelo je celé tělo. Když jim ale otrnulo, tvrdily, že to nebylo vůbec špatné a manželé prý budou muset chodit s nimi. Inu, doba pokročila a moderní trendy ani v letitém manželství nezastavíš.

Nebyla to tedy jen tak obyčejná chůze. Šlo o již zmíněný Priessnitz walking, což je nový druh celostní klimatoterapie spojující v sobě severskou chůzi, dechová cvičení a částečné ochlazování končetin. Tato terapie vznikla v roce 2004 v Lázních Jeseník, kde se hledala vhodná pohybová aktivita pro tamní pacienty.

Terapie má pozitivní vliv na dýchání, srdce a cévy, svaly, kosti i klouby, podporuje imunitní systém, přispívá k redukci nadváhy a zlepšuje rekonvalescenci po úrazech a operacích. V praxi taková jedna lekce Priessnitz walking probíhá tak, že člověk nejprve vyrazí do přírody severskou chůzí, tedy s použitím speciálně navržených holí, a po zahřátí těla chůzí přichází na řadu ochlazování horních končetin. Následuje opět chůze, abychom se dostali na správnou teplotu, a poté protažení svalů a dechová cvičení na bázi jógy. Potom opět zahřátí chůzí a celá akce končí ochlazováním dolních končetin.

Takže, až zase někdy spatříte sousedku v nejlepších letech, třeba i s jejím mužem, jak si to štrádají po Lipníku se dvěma „lyžařskými“ hůlkami, jak si máčí ruce a nohy v rybnících a protahující tělo speciálními cviky, neošklíbejte se, to se jen snaží jít s dobou.

Ostatně, už zakladatel alpského lyžování, Matyáš Žďárský, tvrdil, že není nad dobře zvládnutou chůzí v náročném horském terénu. A to nebyl žádný Skandinávce či Rakušan, pocházel z Kožichovic.

(aa)

26. listopadu 2011 - Vánoční tvoření s Madlou

Stejně jako loni, přijela do naší obce o prvním adventním víkendu květinářka Marie Blažková se svou pomocnicí z Květinářství u Madly na Jejkově v Třebíči. Tentokrát ale zájemkyně o pořízení sváteční výzdoby svého bytu či domu nemířily do kulturního domu, ale do základní školy. A zájem o tuto akci byl snad ještě větší než loni.

Napočítal jsem třia dvacet účastnic a jednoho účastníka, kteří si pod odborným vedením zkušené květinářky v učebně školy připravovali a zdobili adventní věnce na sváteční stůl i k pověšení na dveře domu. Některé z žen si zdobily vánoční svícny, jednotlivé svíčky a třeba i truhlíky za okna. Aranžérský materiál si mohly vybrat z bohaté nabídky trebičské květinářky, i když základ v podobě větviček a chvojí

Jehličnanů dodaly členky kulturní komise při obecním úřadu.

(aa)

3. prosince 2011 - Mikulášská nadílka

Zase o něco více dětí se letos zúčastnilo tradiční mikulášské nadílky. S překvapením a potěšením to konstatoval i diskžokej, který k nám letos přijel dělat správnou mikulášskou zábavu až z Miroslavi na Znojemsku. Svoji aparaturu si ve velkém sále kulturního domu nachystal už po poledni a vyhrávat začal všem zájemcům a příchozím od půl třetí odpoledne. Muže za mixovacím pultem překvapil i fakt, že se děti nestyděly a přicházeli si nechat zahrát oblíbenou písničku. Pro děti měl připravené i zábavné hry, které uspořádal se členy kulturní komise. A tak se sálem soutěživě chodilo s krabičkou na nose, s provázky na nohou jako loutky, nechyběla ani oblíbená židlíčková a téměř válečné použití letáků, které nakonec skončily na hromadě pod pódiem.

Ale to už se přiblížila polovina doby mezi 16. a 17. hodinou a dospělí i děti se svítícími lampiony se odebrali na náves k vánočnímu stromu. U slavnostně rozsvíceného stromu jménem Svatoslav pozdravil všechny přítomné místostarosta Miroslav Svoboda a pan farář Jiří Bradáč. Všichni přítomní pak strávili pěkné chvíle za zvuku reprodukovanych koled. Dospělí se při nich zahřívali svařeným vínem, kterého se vypilo dvacet litrů, děti a řidiči se zahřáli asi šesti litry teplého punče.

Po návratu do kulturního domu už čekal na všechny hlavní hřeb večera, svatý Mikuláš se dvěma anděly a čtyřmi čerty. Jedna z andělských bytostí prý měla docela honičku, protože se o své účasti na nadílce dozvěděla na poslední chvíli. A to víte, to není jen tak, rychle si učesat zlaté vlasy, nažehlit průhledné závoje, naladit rajský úsměv...

Děti svatému muži zazpívaly a zarecitovaly připraveném koledy a básničky

a za odměnu dostávaly dárkový balíček. Následovala volná zábava, při které nechyběl jako občerstvení ani párek. A tak se řádilo a tančilo až do osmé hodiny večerní. A co o letošní Mikulášské nadílce říká statistika? Celkem 71 dárkových balíčků si vyzvedly děti z Lipníka a 27 balíčků děti z okolních obcí. Pořadatelům zbylo sedm připravených balíčků sladkostí, která tak udělají radost malým soutěžícím při některé z připravovaných akcí na jaře příštího roku.

(aa, foto Marta Mašejevá)

10. prosince 2011 – Zájezd na muzikál

Písničky 80. let minulého století daly vzniknout muzikálu Děti ráje, na který se i z naší obce vypravil autobus do Prahy. Pozvaní byli všichni, kdo pracují v obecním zastupitelstvu a v jednotlivých jeho komisích. Autobus platil obecní úřad, vstupné na muzikál si zaplatil každý z výletníků sám. Cesta do Prahy po proslulé dálnici D1 proběhla tentokrát bez problémů. Naši turisté z Moravy nejdříve v Praze nasáli adventní atmosféru na předvánočních trzích na Staroměstském i Václavském náměstí. Někteří se dokonce vydali až na Hrad, odkud se prošli Nerudovou ulicí a přes Karlův most zpět do centra města. Autobus pak všechny zavezl na Holešovické výstaviště do Goja Music Hall, kde čtyřhodinové představení začínalo ve 14 hodin.

Muzikál Děti Ráje napsal zpěvák a herec Sagvan Tofi a jak už název napovídá, hlavní roli v představení mají písničky Františka Janečka, Michala Davida, Zdeňka Bartáka a skupiny Kroky. A hvězdné je i herecké obsazení. V hlavních rolích vystupují a alternují Lukáš Vaculík, Sagvan Tofi, Michaela Nosková, Bořek Slezáček, Michael Foret, Braňo Polák, Petr Poláček nebo Martin Zounar. Jak konstatovala hudební kritika, Děti ráje se v poněkud zatuchlém a nudném českém šoubyznysu zařadily mezi malou hrstku počinů, které se rozhodně musí vidět.“ A s tímto pocitem se domů hodinu před sobotní půlnocí vrátili i cestující ze zájezdového autobusu vypraveného z Lipníku.

(aa)

Advent a Vánoce na Horácku

Horácko a Podhorácko je rozsáhlá **etnografická** oblast na rozhraní **Čech a Moravy**, skládající se z několika menších podoblastí. V **19. a na počátku 20. století** platil tento pojem spíše pro území na Moravě, proto se mluvila a psalo o Moravském Horácku. Název **České Horácko** byl vytvořen analogicky k **Moravskému Horácku**. V současné době spadá největší část Horácka do **Kraje Vysočina**, menší část do Pardubického, Jihočeského, Jihomoravského a Olomouckého kraje.

ADVENT

Adventní usebrání, bylo přípravou na příchod Spasitele První neděle adventní připadá na období mezi 27. listopadem a 3. prosincem. (*Je-li první adventní týden mrazivo, bude zima osmnáct neděl trvatí.*) Tato část byla protkána počínajícím kouzlem blížících se Vánoc a zvyklostmi spojenými se svátkem **svatého Mikuláše** (6. prosinec) a **svaté Lucie** (13. prosinec). *Svatá Lucie noci upije a dne nepřídá*, říkalo se po celé Evropě již od 14. století a snad ještě dřív. Mezi oba světce patří významný **svátek neposkvrněného početí Panny Marie** (8. prosince). Postními dny, kdy se mimo ryb nesmělo jíst maso, byla v tomto období středa a pátek. Denně se chodilo do kostela na ranní nebo na „roráty“. Tohle podivné slovo pocházející z latinského Rorate (tj. Rosu dejte). Je to začátek Izajášova proroctví (45,8) „Rosu dejte nebesa s hůry a oblakové dštěte Spravedlivého, otevři se země a vypuč Spasitele. Původně toto slovo označovalo votivní (prosebné) mše ke cti Matky Boží sloužené ještě před svítáním o adventních sobotách. Později se začaly roráty konat ve všední dny od počátku adventní doby až do 16. prosince. Je třeba si uvědomit, že tehdy byla sobota všedním pracovním dnem.

Dřív béval pro nás celé prosinec vlastně svátkem. Ráno před šestou rozsvítil hospodář lucernu, na oko zahartusil na ženské, aby si Pospíšile, ináč že přídó na rorate slíkat panáčka (tj. pozdě). Děti si ukazovale slópkce, takovy tenky svičke, keréma se svítilo na knížke, deš nebela eletrika.

V adventu se během dne krmil (spravoval) dobytek, štípalo dříví a v domácnosti se dělaly jen drobné práce. Večer se vysedávalo u kamen, v nichž praskaly sukové a smolné špalky, kolovraty předly a kužely se točily. Míhotání světel plamenů oživovalo pohádky, báje a pověsti, střídané s písněmi a modlitbami. Vykládalo se, besedovalo, vzpomínalo se na živé i mrtvé, na příběhy o šotcích, raráčcích (potměšilých strašidlech) a raraších (tj. čertech). Vyvrcholením večerů bývaly pohádky, legendy a příběhy „ze starých zlatých časů“, jimiž častovaly babičky své vnoučky, shromážděné na teplých pecích. Vyprávění je unášelo do tajemných, neznámých, ale vytoužených světů. A v noci z 5. na 6. prosince přijížděl na saních s prostými, ale přec radostně přijímanými dary horácký Mikuláš. Od nepaměti chodil sám a jen někdy s čertem. Toho si přibíral v osadách, kde chystala mládež neadventní veselí. V takových místech zlovůle, kde nebyla respektovaná „rosa božského příchodu Páně“ a starých tradic, zasahoval nelítostně čert, satan, předobraz věčného ponižení a kletby. Ale báli se ho jen nejmenší, jimž vypravování starých bab nahánělo strach. Dospělejší mládež, zvláště děvčata, shromážděná kolem draček nebo sama deroucí, škádlila čerta, posmívala se mu, a kde bylo nezvedenců více, nutili ho, aby poklekl a pomodlil se. To bylo ovšem i na čerta příliš mnoho a běda tomu, koho pak chytil. Zatáhl ho na hráz k rybníku a tam jej povřísl nad prosekaným ledem

vyplatil. A zatím co takto syn pekel řádl, udílel svatý muž ve vši důstojnosti rady a ponaučení a hodným i dárky. A tak i v této svaté chvíli bylo vyvažováno zlo dobrem a bylo oslavováno hrstmi mikulášských křížal, ořechů a jablek. Trochu jiné to bylo v městečkách a městech, kde přibyl anděl a čertů bylo víc. Časem se toto pojetí rozšířilo i do malých obcí.

Svátek **neposkvrněného početí Panny Marie** (8. 12.) byl slaven od prvních staletí vzniku církve. Jako významný a závazný pro celou církev (zasvěcená svátek) byl prohlášen roku 1708 papežem Klementem XI.

V obcích, z nichž svatý Mikuláš odcházel rozzloben, odlácela vše zlé nezvedencům **svatá Lucie** (13. prosinec). V den, kdy chodila, se muselo přestat drát a kolovraty zmlkly. Kdo si dal pozor, viděl ji, jak jde vesnicí, v ruce třímá vařečku, kopist a vřeten a u boků má na provaze putnu nebo džber. Kde předli aneb drali peří, přišla až k oknu, zastavila se, zaklepala, a když ani po zaklepání nepřestali, vešla dovnitř a klepla dračky a přadleny pořádně po prstech. Rok pak nemohly vzít do bolavých prstů peří ani vřeten. Kde měli hodné děti, nadělovala jim Lucie v noci do punčoch ořechy, křížaly a panenská jablíčka, která dnes jsou již jen málokde. Kde děti zlobily, vytahovala je z postelí, brala je s sebou a cpala do džberů. Když křičely, omotávala jim ústa koudelí. Dvanáct dní následujících po svatě Lucii bylo pro hospodáře a osadníky velmi důležitých, neboť jaké počasí bylo v těch dvanácti dnech, takové bylo v novém roce.

Po třetí neděli adventní nastaly tzv. suché dny: ve středu, v pátek nesměli dospělí věřící (tehdy ti, kteří dovršili 21 roků) pít a jíst alkohol, věřící mezi 7. a 21. rokem nesměli jíst maso. V sobotu směli i dospělí maso jíst, ale museli se zdržet přílišného jídla a nesměli pít alkohol. Brzy po jejich uplynutí nastal Štědrý den (24. prosinec) aby se naplnilo, co bylo psáno o narození Spasitele.

ŠTĚDRÝ DEN A VÁNOČNÍ SVÁTKY

Na Štědrý den se těšili všichni. Hlavně na dárky, které byly v chudších domácnostech hlavně praktické, v zámožnějších dostávala hospodyně a starší děvčata alespoň nějakou ozdůbku či drobnůstku pro potěšení.

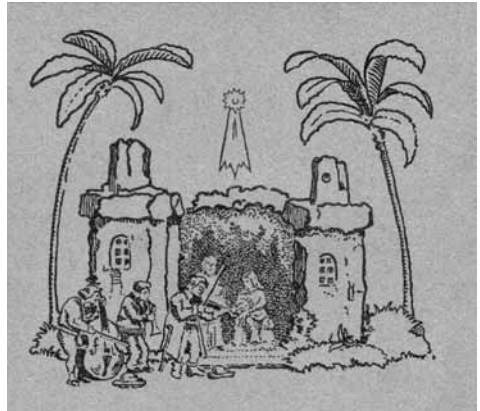
Také se na Třebíčsku a Třeštsku stavěly od přelomu 18. a 19. století betlémy. Byly namalované na papíře temperovými nebo vodovými barvami, ze zadu měly nalepenou třísku, která se zapíchla do mechu v „betlémské krajině“, která se nejprve každoročně měnila, později vznikly stabilní krajiny, do nichž se jen postavily hrady a města a dal usušený mech z kamenů, aby nebyl příliš tlustý. Skály byly mistrně znázorněné nabarveným a namačkaným papírem. Asi největší rozdíl mezi trebičskými a třeštskými betlémy býval dříve ten, že u trebičských měla jeskyně s Boží rodinou podobu torza antické stavby, u třeštských byl vydlabána z vhodné velké pařizky.

Každoročně se tento den hlásil chozením pastýře po staveních a „honěním stáda“ do Betléma. Toho dne přivstal, vypravil se do lesa a tam si našel jedlové nebo tisové větvičky. Konce špicoval, oškrábal a chodil s nimi po staveních. A tak jak mu do ruky přišly, házel je ve stájích ke stropu a snažil se je zabodnout do spár mezi cihlami nebo do omítky nad hlavy krav, koz a koní, protože do chléva se šlo nejdřív. Když se větvička chytila a zůstala zabodnutá ve stropě, chránila pak dobytek po celý rok. V obytném stavení pak házel pastýř větvičky na zem a přál šťastné a veselé Vánoce.

Když obešel celou ves, zašel si do pastoušky pro bič a troubu a práskaje bičem troubil a vyháněl ze stavení kluky. Honil je po vsi na znamení shánění stáda k betlémské jeskyni. Kluci, které domácí vystrkovali z chalup mnohdy za obrovského nářku, pobíhali před pastýřem, měli na sobě chomouty ze zvonci, skákali, zvonili a bečeli a dělali na návsi značný mumraj. Během tohoto podivného divadla vycházeli sedláci ze stavení a stříleli do větru, čímž se všeobecný zmatek jen zvyšoval. Když konečně zavládl opět klid, chodila pastýřova žena s nůši kolem stavení a vybírala jablka, koláče a ořechy.

Po skončení pastýřských zvyklostí vyšli ještě před večeří starší chlapi potají za humna, aby si vyhlédli hvězdu. Byla to vždy první, již spatřili. Z té strany, z níž svítila, očekávali příchod své vyvolené. Také hospodáři se chodili dívat na oblohu a podle množství hvězd usuzovali na hojnost úrody, zvláště „kulatiny“, tedy hrachu, čočky a vikve.

Děvčata o Štědrém večeru naslouchala a očekávala ženicha z té strany, ze které zaštěkal první pes. Když byly hospodyně hotovy se štědrovečerní večeří, pozvaly všechny do světnice a vlastní štědrovečerní slavnost začala.

Na jídelním lístku byla většinou polévka – čočková, houbová, rybí, kroupová aneb kmínová se žemličkou, pak houbová omáčka s chlebem, jahelná kaše se sirupem anebo s cukrem, krupičná kaše s perníkem, karlátka (i kadlátka čili švestky) sušená aneb vařená, kroužalky (křížalky), buchta s povídky, ryba, ořechy, ovoce a někdy i víno. Večeře započala modlitbou. Po večeři, před rozdělením dárků, se zpívalo. Kde neměli jesličky, měli aspoň chvojku a pod ní třeba chudičké dárky, ale přec jen něco na památku od rodičů, známých a přátel. Po večeři se zkoušelo štěstí. Lilo se olovo, rozkrajovala se jablka a hrušky, louskaly se ořechy a pouštěly se lodičky.

Ani na dobytek a drůbež se nezapomínalo. Když se ke kurníku nesly drobty z vánočky, šlo se potichu. Ozvala-li se slepice, aneb zakokrhla-li kohout, blížilo se neštěstí, a proto ten, kdo nesl slepicím výslužku, našlapoval velmi opatrně. Stejná pověra se zachoval při nošení píce dobytku. Ozval-li se, bylo vždy zle. Kravám se dávaly štědrovky, ale ani na studánky se nezapomnělo. Dávaly se k nim zbytky jídel, pro které si chodil o půlnoci ponocný.

Někde chodili o Štědrém večeru pastýři a provozovali pastýřskou hru. Jinde hrály děti hru pod stromkem a před jeslemi. Někde se předvádělo narození Páně v kostele o půlnoční mši, jež se ohlašovala trojím zvoněním. A půlnocí, velebným tichem chrámu, tonoucím v moři světél, v koledách a písních končil svoji slávu Štědrý den, jež dal srdci blaho, mír, lásku, naději a víru.

Vánoční stromek záhy nabyl všeobecné obliby a rozšířil se takřka všude. Zdá se, jakoby šlo o prastarý zvyk. Josef Jungmann však ve svém Slovníku z r. 1839 o stromku ještě nepíše nic!

Vánoční stromek byl u nás zaveden vlivem povídky známého německého kanovníka Krištofa Schmidta, oblíbeného spisovatele dětských knížek. Jeho vánoční povídka u nás vyšla roku 1825 nejprve v Chebu (Der Weihnachtsabend, Eine Erzählung zum Weihnachtsgeschenke für Kinder, Von dem Verfasser den Ostereier, Eger, 1825, bei Joseph Kobrtsch) a pak německy a česky v řadě dalších měst. Stromek byl u nás vzácností a překvapením nejdříve v Praze. Povídalo se, že v prvních letech 19. století sliboval kterýsi herec hostům vánoční překvapení. Po večeři otevřel pokoj a v něm zářil a třpytil se slavnostně vystrojený stromek. Nejstarší domácí tištěnou zprávu o vánočním stromku má Václav Krolmus (Staročeské pověsti, 1845, I. 476). Ještě o šest let později píše, že vánoční stromek není původu českého. Vypravuje, že křesťané staví na Štědrý večer doprostřed stolu německý „plodný, rajský nebo májový stromek“ („německý Christenbaum“) Název „vánoční stromek“ tedy ani roku 1851 ještě nezná! Obyčej se nejdříve objevuje ve městech a z nich pak se ponenáhlu šířil po venkově, kde ho nejprve strojily zámožné rodiny a teprve pak se dostal do chalup. V lidovém podání zdomácněl velmi rychle. Schmidtův popis vybízel k napodobení vábivého obyčeje pro okrasu Štědrého večera a pro radost dětí.

(Vybráno z připravované knihy Radovana Zejdy Horácko a Podhorácko)

Na co se můžeme těšit ještě do konce roku 2011 a v roce 2012

Lipenské vepřové hody aneb Příchod nové tradice

Ve středu 29. prosince loňského roku se v kulturním domě v Lipníku konaly Vepřové hody, které se setkaly s velkým ohlasem a účastí občanů místních i přespolních. Od 10 hodin se začalo plnit přísálí v KD a lidé přicházeli ochutnat vepřové lahůdky jako např. bílou a černou polévku, guláš, jitrnice, jelita, pečené vrabce a v neposlední řadě také smažené řízky, bez kterých by to snad ani nešlo.

Pod vedením mistra řezníka a místních kuchařinek se z masa a ostatních surovin podařilo připravit masové dobroty, které se prodávaly za velmi lidové ceny. Příjemné odpoledne doplnila i živá hudba, při které si lidé mohli zatancovat a pobavit se. Zábava se protáhla do nočních hodin, z čehož jsme usoudili, že se lidem tato akce líbila. Proto jsme se rozhodli udělat z Vepřových hodů tradici datovanou na 29. prosince. Nejinak tomu bude i letos, tak mi dovoluňte, abych vás za celý kolektiv pozval na II. ročník této nové tradice.

Jelikož je adventní čas a blíží se nejkrásnější svátky a příchod nového roku, tak bych vám všem chtěl touto cestou popřát šťastné a veselé Vánoce, hodně štěstí, pevné zdraví a mnoho úspěchů v roce 2012.

Pavel Nedvědický

- 20. 1. 2012 Myslivecký ples
- 28. 1. 2012 Košť slivovice a štrúdlu

- 18. 2. 2012 Masopust
- 25. 2. 2012 Sousedský ples, hraje Phoenix

- 10. 3. 2012 Dětský karneval
Vítání občánků (datum bude upřesněno)

- 2. 6. 2012 Dětský den
- 24. 6. 2012 Pout'

- 25. 8. 2012 Slavnost Lípa

- 8. 12. 2012 Mikulášská nadílka
- 26. 12. 2012 Turnaj ve stolním tenise
- 29. 12. 2012 Zabíjačka